

Arrest

nr. 70 702 van 25 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 30 september 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 16 augustus 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard en van het bevel om het grondgebied te verlaten, betekend op 14 september 2011.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VERHEYEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 9 november 2010 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 16 augustus 2011 treft de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing waarbij de in punt 1.1 bedoelde aanvraag onontvankelijk verklaard wordt. Deze beslissing wordt betekend op 14 september 2011 en vormt de eerste bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is in toepassing van genoemd artikel 9ter, § 3, van de wet van 15 december 1980 en in toepassing van artikel 7, § 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 17/05/2007 (B.S. 31/05/2007).

Reden:

In het verzoekschrift werd als feitelijke verblijfplaats het adres opgegeven: Halenstraat 57 te 2060 ANTWERPEN. Dat na woonstcontrole uitgevoerd door de Lokale Politie van Antwerpen op 11/07/2011, 12/07/2011; 13/07/2011; 16/07/2011; 20/07/2011 en 25/07/2011 gebleken is dat betrokkene niet op dit opgegeven adres verblijft. Bijgevolg stemt het in de aanvraag opgegeven adres niet overeen met het adres van zijn feitelijke verblijfplaats in België. (K.B. van 17/05/2007 artikel 7, § 1, vierde lid) Dat bovendien het bewijs ontbreekt of betrokkene daadwerkelijk en feitelijk in België verblijft. (artikel 9ter, §1, le lid Vreemdelingenwet)

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie-en asielbeleid waarbij hem bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.”

1.3. Op 14 september 2011 werd het bevel om het grondgebied te verlaten betekend onder de vorm van een bijlage 13. Dit vormt de tweede bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid meegedeeld op datum van 16/08/2011, wordt aan M., A. (M) geboren te Zegangane (Marokko), op 03/10/1964, van MAROKKO nationaliteit, verblijvend: (...),

het bevel gegeven om uiterlijk op 14/10/2011 het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (1), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (2).

REDEN VAN DE BESLISSING :

• De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art. 7, alinea 1, 1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum. (...)

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad stelt vast dat verzoeker nalaat een middel te ontwikkelen dat gericht is tegen de tweede bestreden beslissing die ertoe strekt zijn illegale verblijfsstatus vast te stellen. Blijkens het verzoekschrift ontwikkelt verzoeker een middel dat integraal gericht is tegen de eerste bestreden beslissing. Zelfs indien de eerste bestreden beslissing vernietigd wordt en de ingediende regularisatieaanvraag terug “open” valt, quod non, verandert dit niets aan de illegale verblijfsstatus van verzoeker.

De Raad verklaart het beroep dan ook ambtshalve onontvankelijk voor zover het gericht is tegen de tweede bestreden beslissing.

3. Onderzoek van het beroep gericht tegen de eerste bestreden beslissing

3.1. In wat als een enig middel kan beschouwd worden, werpt verzoeker de schending op van de "motiveringsplicht", "van de regels van behoorlijk bestuur en meer bepaald het zorgvuldigheidsplicht" en van "de evenredigheidsregel".

Verzoeker betoogt als volgt:

"(...)1. De motiveringsplicht

Minstens had men in deze aan verzoeker moeten vragen dat hij zich zou aanmelden aan de politionele autoriteiten daar men niet kan verwachten dat iemand 24 uur op de 24 uur in zijn woning verblijft, of wacht op een bezoek;

Laten we concreet zijn in de meest familiale situatie wordt alles op afspraak geregeld en onverwachte bezoeken zijn niet meer aanvaardbaar in onze cultuur;

Het elementaire fatsoen van een politie agent is dan ook dat wanneer de persoon dien hij wenst te spreken niet aanwezig is, dat hij een convocatie achterlaat .

DVZ heeft totaal ten onrechte dergelijk ongepast gedrag van een politionele dienst geaccepteerd.

Door dergelijk ongepast gedrag werden de elementaire regels van motivatie in deze geschonden.

2. Schending van de regels van behoorlijk bestuur en meer bepaald de zorgvuldigheidsplicht

Doordat het politioneel onderzoek op ongepaste wijze is gebeurd en door DVZ ten onrechte werd geaccepteerd heeft DVZ de elementaire regels van de zorgvuldigheidsplicht geschonden.

Uiteindelijk heeft men op een onrechtmatige wijze een middel gezocht om een verblijfstitel aan verzoeker te ontzeggen.

Het behoort tot een behoorlijk bestuur en tot de zorgvuldigheid dat men communiceert.

3. De evenredigheidsregel

Er bestaat een zeer grote discrepantie tussen het nalaten van een behoorlijk onderzoek te laten instellen naar het verblijf van verzoeker in België enerzijds en de gevolgen die men gaat hechten aan een onrechtmatige woonstcontrole ;

Derhalve bestaat er een discrepantie tussen deze twee aangelegenheden wat in strijd is met een behoorlijk bestuur"

3.2. Verwerende partij repliceert als volgt in haar nota met opmerkingen:

"In een enige middel stelt verzoeker de schending voor van de motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht en de evenredigheidsregel.

Verzoeker geeft aan dat men niet van hem kan verwachten dat hij 24u op 24u in zijn woning verblijft en dat hij minstens uitgenodigd had moeten worden toen bleek dat hij niet kon worden aangetroffen.

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de thans bestreden beslissing deze is dd. 16 augustus 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980, onontvankelijk wordt verklaard.

Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 bepaalt het volgende:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.(-)"

Het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, voorziet in artikel 7 S1 dat de aanvraag om machtiging tot verblijf moet vergezeld zijn van:

1/ een afschrift van het nationaal paspoort of van de identiteitskaart, hetzij de motivering die tot de vrijstelling leidt van die voorwaarde;

2/ een medisch getuigschrift aangaande zijn ziekte bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet;

3/ enige andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot zijn ziekte waarover hij beschikt op het moment van de indiening van zijn aanvraag;

4/ het adres van zijn feitelijke verblijfplaats in België.

Uit § 2 van het KB blijkt dat onverminderd artikel 9ter § 3, van de wet, de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk verklaart indien de in § 1 vermelde documenten en inlichtingen niet of slechts gedeeltelijk bij de inleidende aanvraag werden gevoegd(...). (...

Uit de aanvraag om machtiging tot verblijf die verzoeker indiende op 09 november 2010, blijkt dat hij stelde te 2060 Antwerpen, Halenstraat 57, te wonen.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat bij de woonstcontrole die uitgevoerd werd door de lokale politie van Antwerpen dd. 04 augustus 2011, hij niet op voornoemd adres kon worden aangetroffen. De controle werd uitgevoerd op maandag 11/07/2011 om 19u05, op dinsdag 12/07/2011 om 12u55, op woensdag 13/07/2011 om 15u05, op zaterdag.. 16/07/2011 om 12u50, op woensdag 20/07/2011 om 13u55, op maandag 25/07/2011 om 19u40.

De bestreden beslissing werd, verwijzende naar deze bevindingen, terecht onontvankelijk bevonden. Verzoeker beperkt zich tot de stelling dat hij niet constant kan thuisblijven en dat hij uitgenodigd had moeten worden, doch hij toont niet aan als zou de bestreden beslissing op onzorgvuldige wijze tot stand zijn gekomen door te steunen op de negatieve woonstcontrole.

Uit voornoemde woonstcontrole blijkt immers duidelijk dat de politie de controle uitvoerde zowel in de week, als in het week-end, zowel in de namiddag als in de vooravond.

Overigens blijkt uit de stukken van het administratieve dossier dat er reeds op 15 maart 2011 een woonstcontrole werd uitgevoerd en dat de politie zich in de maand februari en maart 2011 toen ook al verschillende keren aanbood om verzoekers voorgehouden verblijfplaats in België te controleren.

De verwerende partij oordeelde dan ook terecht en binnen de hem toegekende bevoegdheid om de aanvraag onontvankelijk te verklaren.

De bestreden beslissing maakt geen schending uit van de door verzoeker aangehaalde bepalingen. In iedere hypothese kan de uiteenzetting van verzoeker niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden.

Het enige middel is niet gegrond.

3.3. De Raad begrijpt uit het betoog van verzoeker dat hij het onzorgvuldig acht dat de politie in deze geen "convocatie" heeft achtergelaten voor verzoeker, dat hij het onzorgvuldig acht van de gemachtigde van de staatssecretaris om genoeg te nemen met uitgevoerde woonstcontroles zonder convocatie, dat een motivering die niet steunt op een behoorlijk onderzoek niet deugdelijk is en dat het nalaten van het voeren van een behoorlijk onderzoek onevenredige gevolgen heeft.

3.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107.624).

Het evenredigheidsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel laat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel om het onwettig te bevinden indien het tegen alle redelijkheid ingaat (RvS 17 december 2003, nr. 126.520).

3.5. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing naast artikel 9ter van de Vreemdelingenwet tevens artikel 7, §1 en 2 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 17 mei 2007) vermeldt. Artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 bepaalt het volgende:

" § 1. De aanvraag van de machtiging tot verblijf, bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet, moet ingediend worden door middel van een aangetekend schrijven gericht aan de gemachtigde van de minister. De aanvraag gaat vergezeld van de volgende documenten en inlichtingen :

1° hetzij een afschrift van zijn nationaal paspoort of van zijn identiteitskaart, hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, § 1, derde lid, van de wet;

2° een medisch getuigschrift aangaande zijn ziekte bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet;

3° enige andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot zijn ziekte waarover hij beschikt op het moment van de indiening van zijn aanvraag;

4° het adres van zijn feitelijke verblijfplaats in België.

§ 2. *Onverminderd artikel 9ter, § 3, van de wet, verklaart de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk indien de in § 1 vermelde documenten en inlichtingen niet of slechts gedeeltelijk bij de inleidende aanvraag werden gevoegd, of indien deze aanvraag niet werd ingediend door middel van een aangetekend schrijven.(...)*”

3.6. Waar de bestreden beslissing stelt *“dat het in de aanvraag opgegeven adres niet overeen(stemt) met het adres van zijn feitelijke verblijfplaats in België”* en hierbij verwijst naar *“(K.B. van 17/05/2007 artikel 7, § 1, vierde lid)”*, gaat de Raad ervan uit dat aangezien artikel 7, §1 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 geen vierde lid bevat, de gemachtigde van de staatssecretaris beoogde te verwijzen naar artikel 7, §1, 4°, van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 dat bepaalt dat de aanvrager van een verblijfsmachtiging om medische redenen het adres van zijn feitelijke verblijfsplaats dient mee te delen.

3.7. Blijkens het administratief dossier deelde verzoeker het volgende mee in zijn in punt 1.1. bedoelde aanvraag: *“verblijvende te 2060 Antwerpen, Halenstraat 57”*.

3.8. In het administratief dossier bevindt zich de conclusie van de betrokken wijkagent van 4 augustus 2011 dat verzoeker niet woonachtig is op het in zijn aanvraag om verblijfsmachtiging vermelde verblijfsadres. Hierin kan gelezen worden dat de conclusie steunt op controles die werden uitgevoerd *“op maandag 11/07/2011 om 19u05, op dinsdag 12/07/2011 om 12u55, op woensdag 13/07/2011 om 15u05, op zaterdag 16/07/2011 om 12u50, op woensdag 20/07/2011 om 13u55, op maandag 25/07/2011 om 19u40.”* zoals de verwerende partij terecht mededeelt in haar nota.

3.9. Het blijkt dus dat de betrokken wijkagent zes keer langsgegaan is op het door verzoeker opgegeven verblijfsadres, dat hij zowel op weekdagen als op een zaterdag is langsgegaan en zowel in de vroege namiddag, late namiddag als 's avonds.

3.10. Verzoeker brengt hiertegen niets meer in dan dat *“men niet kan verwachten dat iemand 24 uur op de 24 uur in zijn woning verblijft”* en dat *“onverwachte bezoeken niet meer aanvaardbaar (zijn) in onze cultuur.”* Dienaangaande dient de Raad op te merken dat uit de bestreden beslissing niet voortvloeit dat verzoeker *“24 uur op de 24 uur”* in zijn woning dient te verblijven. De Raad merkt op dat verzoeker zelfs geen poging onderneemt om aan te tonen waarom hij afwezig was op de in punt 3.8. vermelde tijdstippen en niet verder komt dan het vage algemene betoog dat *“iedereen zijn verplichtingen heeft op maatschappelijk vlak, moreel vlak en religieus vlak.”* De Raad kan gelet op het aantal uitgevoerde controles en de variatie in tijdstippen waarop de controles plaatsgrepen niet concluderen dat de bestreden beslissing de in het middel opgeworpen beginselen van behoorlijk bestuur schendt. Verzoeker koestert de verwachting dat de politie een convocatie had dienen achter te laten, met name *“een document (...) met verzoek dat verzoeker zich zou aanbieden op het kantoor ter vaststelling van zijn aanwezigheid op Belgisch grondgebied”*, maar uit de in punt 3.5. geciteerde reglementering kan niet afgeleid worden dat de woonstcontrole dient te gebeuren op afspraak, laat staan dat dit zich tevens opdringt in het geval van veelvuldige negatieve woonstcontroles. Blijkens de conclusie van de betrokken wijkagent van 4 augustus 2011 bevindt zich van verzoeker op het gecontroleerde adres *“geen naam op bus of bel”*. De Raad ziet dan bijkomend ook niet in op welke wijze de betrokken wijkagent een convocatie had kunnen achterlaten.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig november tweeduizend en elf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA